

ПРОТОКОЛ

№ 1443

гр. Варна , 15.07.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ в публично заседание на
четиринадесети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова
Членове: Светлана Тодорова
Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Мая Т. Иванова
Сложи за разглеждане докладваното от Даниела Ил. Писарова Въззивно
гражданско дело № 20213100501612 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 14:13 часа се явиха:

след спазване на разпоредбата на чл. 142 от ГПК, на второ четене, се явиха:

**Въззивникът БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А. КЛОН БЪЛГАРИЯ
КЧТ**, редовно призован, не се представлява.

СЪДЪТ докладва депозирана молба с вх.№ 13545 от 08.07.2021 г. от въззивника, с
която не възразяват по хода на делото.

Въззиваемата М. СТ. М., призована на 07.07.2021 г. при неспазване срока по
чл.56,ал3 от ГПК, представлява се от **адвокат Р.Г.**, назначена за особен представител и
приета от съда от днес.

Адв. Г.: Не възразявам по редовността на призоваването. Моля да бъде даден ход на
делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице пречки по хода на делото предвид редовното
призоваване на страните, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА

съгласно Определение № 2350 от 05.07.2021 г.

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК, образувано по ВЖ вх.

№286132/07.05.2021г., подадена от БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А., ФРАНЦИЯ, чрез БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС С.А., клон България, София, чрез ю.к.Петко Палазов, срещу решение №261260/09.04.2021г. на ВРС, постановено по гр.дело №1494/2020г., с което съдът е отхвърлен иска на въззивника/ищец/ срещу М. СТ. М. ЕГН ***** от гр.Варна, ул. ***, №. 32, вх. 1, ет. 1, ап. 3, за признаване в отношенията между страните, че ответницата дължи на ищеца, сумата 11 492.94 лв. /единадесет хиляди четиристотин деветдесет и два лева и 94 стотинки/, представляваща главница по кредит и сумата 2 771.39 лв. /две хиляди седемстотин седемдесет и един лева и 39 стотинки/, представляваща законни лихва за забава, за периода от 20.05.2017 до 11.10.2019, произтичащи от Договор за потребителски паричен кредит №PLUS -12628696 от 01.02.2016год., ведно със законната лихва от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми, за които е издадена заповед за изпълнение в производството по ч.гр.дело №17683/2019год. на ВРС, на основание чл.415,ал.4 във вр. с чл.422 от ГПК, както и ОТХВЪРЛЯ заявления за евентуално разглеждане осъдителен иск за вземанията по установителната претенция.

Решението се обжалва в частта, в която е отхвърлен предявеният установителен иск по чл.422 ГПК, съобразно оплакването в жалбата. В същата се излага, че постановеният съдебен акт е неправилен. Излага се, че неправилно е прието от съда, че ответникът не е страна по договора за кредит. Въвеждат се твърдения за допуснати от първ.съд пропуски при доклада на спора поради липса на указания за кои от твърдените факти страната не сочи доказателства. Поради това, с жалбата въззивникът представя на основание чл.266, ал.3 ГПК, доказателства за извършеното трансгранично вливане на БНП Париба ЕАД в БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., Франция, а именно: извлечение от вписване в ТР; нотификация –заверено копие; пълномощно за овластяване на управителя на клона-заверено копие; доклад по чл.265е от ТЗ-зав.копие. Сочи се, че вписването по отношение на търговците има оповестително действие и тъй като същите са налични в ТР, то се считат общодостъпни и публични. /чл.11 от ЗТРРЮЛНЦ/. Твърди се, че в противоречие с чл.193 ГПК съдът е приел, че ответницата носи тежестта да опровергае положените от последната подписи в договора за кредит. При неправилно разпределена док.тежест по чл.193 ГПК съдът достигнал до неправилен извод, че договорът не е подписан от М.М., респ. че не са налице доказателство за правоотношението по договора за кредит. Поради това се претендира отмяна на решението изцяло. Претендират се сторените в производството пред въззива разноски съгласно чл.78, ал.8 ГПК за ю.к.възнаграждение в размер на 100 лева. Приложени са описаните в жалбата книжа.

В срока по чл.263 ГПК е постъпил отговор –становище по ВЖ на насрещната страна М.М. чрез особен представител, назначен по реда на чл.47, ал.6 ГПК, адв.Р.Г. от ВАК, за неоснователност. Твърди се, че решението на съда е правилно и законосъобразно. Неоснователно се сочи, че е твърдението на въззивника за процесуални нарушения при извършения от съда доклад на спора поради липса на пълни указания на страните по док.тежест. Твърди се, че съдът е указал на ищеца доказването на всички положителни

факти и обстоятелства, свързани със спора. Считат, че обявените по партидата на търговеца обстоятелства не са достъпни за всички, т.е. за лица, които не притежават КЕП, поради което не са публични. Поради това се твърди, че искането за приобщаване на представените с ВЖ доказателства е преклудирано съгласно чл.266 ГПК. На следващо място, ответникът поддържа възражения за несъответствие на договора, ако се приеме, че е налице такъв между страните, с разпоредбите на чл.10 и чл.11 от ЗПК. Клаузите на договора не са ясни и точни, не е спазен предвидения шрифт. По делото не са представени подписани от страните ОУ към договора за кредит, което е пряко нарушение на чл.11 от ЗПК. Твърди се, че пороците на договора водят до неговата недействителност съгласно чл.22 от ЗПК. Отделно от това се твърди липса на редовно връчено уведомяване до ответника за предсрочната изискуемост на дълга. Поканата е връчвана на некоректен адрес на длъжника – вместо на посочения в договора, на друг неизвестен адрес и при липса на заявление за промяна до кредитора. Липсват доказателства за достигане до адресата. Претендира се потвърждаване на решението на ВРС ведно с присъждане на сторените разноски и за това производство вкл. адв.възнаграждение.

Съдът констатира идентичността на възраженията по жалбата с тези, направени от особения представител в отговора на исковата молба.

При преценка редовността на постъпилата въззивна жалба, съдът констатира, че същата е подадена от надлежно легитимирана страна, чрез редовно упълномощен проц.представител, в преклузивния срок и при интерес от обжалването. Производството по администриране на жалбата и отговора са редовно извършени.

В жалбата няма обосновани оплаквания за допуснати от първата инстанция процесуални нарушения /освен указанията по чл.146, ал.2 ГПК/, а въззивният състав не следи служебно за такива. Въззивникът ще следва най-късно в съдебно заседание да уточни дали обжалва и решението в частта по осъдителния иск, предявен в евентуалност, при отхвърляне на установителната претенция по чл.422 ГПК. Въззиваемата страна следва в писмена молба или в съдебно заседание, чрез особения представител, да посочи дали поддържа оспорване автентичността на подписите в кредитното досие, положени от М.М. или не /тъй като се констатира, че съобразно изявление в открито заседание на 20.01.2021г. пред РС, вж.л.104, същите са оттеглени/

Въззивникът прави искане за приобщаване на писмени доказателства, установяващи правоприемството между банковите институции, част от които са вече приети по делото. Съдът намира доказателственото искане за допустимо като отлага произнасянето си по това доказателствено искане в съдебно заседание за обосноваването му от въззивника. /както в исковата молба, така и в заповедното производство, ищецът е основал претенцията си и на извършеното преобразуване на търговско дружество и на правоприемството/

С оглед заявеното оспорване на предсрочната изискуемост на дълга по договора за

кредит, съгласно постановките на т.1 от ТР №8/2019г. на ОСГТК на ВКС, въззивният състав намира, че с оглед определяне размера на дълга, на основание чл.167 ГПК, следва да бъде изслушана счетоводна експертиза за установяване размера на главницата, предмет на иска по чл.422 ГПК, към датата на обявяване на предсрочната изискуемост, твърдяна от ищеца, на 20.05.2017г. и към датата на връчване на препис от исковата молба на особения представител адв.Г., на 31.08.2020г., поради което вещото лице ще следва да посочи как е формирана месечната вноска по погасителния план и съответно какъв е размерът само на главницата по кредита – отделно размер на редовната /падежирала/ главница за целия период на договора до изготвяне на заключението и отделно размер на предсрочно изискуема /непадежирала/главница. Вещото лице ще следва да посочи как е формирана месечната вноска по погасителния план на договора и съответно какъв е размерът на главницата по него.

Адв. Г.: Запозната съм с определението на съда. Поддържам отговора. Във връзка с предоставената ни възможност и дадени от съда указания по повод оспорване автентичност на подпис на лицето – кредитополучател, съм подготвила молба-уточнение с доказателствено искане за допускане на съдебно-почеркова експертиза. Представям я в два екземпляра с препис за насрещната страна.

СЪДЪТ докладва, че в молбата на въззивника се съдържа изявление за поддържане на въззивната жалба.

Съдът докладва също така молба с вх.№ 13546 от 08.07.2021 г. и молба с вх.№ 13544 от 08.07.2021 г. на въззивника, с които е внесен определения от съда депозит за особен представител, както и депозита за допусната счетоводна експертиза. С определение от 09.07.2021 г. съдът е определил вещо лице и е разпоредил уведомяването му за изготвяне на експертизата.

В днешно съдебно заседание въззиваемата страна чрез назначения особен представител депозира молба за поддържане на направено с отговора на исковата молба възражение по оспорване автентичността на подписите, положени за кредитополучателя М. в договора за кредит и документите от кредитното досие. Във връзка с това възражение страната прави искане за допускане на почеркова експертиза за установяване автентичността на подписите.

По направеното с молба в днешно съдебно заседание доказателствено искане за допускане на графологическа експертиза, съдът намира, че същото се явява неоснователно, доколкото съдът констатира, че пред първата инстанция, въпреки своевременното възражение с отговора на исковата молба в същия смисъл, в съдебно заседание на 20.01.2021 г. особеният представител на ответницата изрично е оттеглил това си възражение и не са правени доказателствени искания в тази връзка както от ищеца, така и от ответника. Направеното отново искане в съдебно заседание пред въззивната инстанция е неоснователно, доколкото едновременно с упражняването му страната не твърди допуснати

от първата инстанция процесуални нарушения, с оглед на което не са налице обстоятелствата на чл.266, ал.3 от ГПК.

С оглед горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане за допускане на почеркова експертиза, съгласно докладвана молба на адвокат Г..

Адв. Г.: Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ констатира, че в молбата на въззивника също не се съдържат доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че за изготвяне на допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, производството по делото следва да бъде отложено за друга дата, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА производството по делото за **23.09.2021 г. от 14.00 ч.**, за които дата и час въззивникът е уведомен съгласно чл.56, ал.2 от ГПК, а въззиваемата страна от днешното съдебно заседание.

ДА СЕ УВЕДОМИ вещото лице Р. Х. за датата и часа на следващото съдебно заседание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.26 час.

Председател: _____

Секретар: _____